

Birgitte Husmark (SF):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om det ikke er rigtigt, at der desværre både i Rigshospitalets og i Skejbs optageområde er meget store ventelister på mere »banale« hjerteoperationer end transplantationer, og jeg vil gerne spørge ministeren, om hun har foretaget eller har tænkt sig at foretage en prioritering med hensyn til, hvilke behandlinger der giver den største livskvalitet for de økonomiske muligheder, man stiller til rådighed her i landet.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Det er meget svært for mig at udtale mig om formodede holdninger på Rigshospitalet og andre steder. Det er ikke på forhånd fastlagt, at der kun skal være ét transplantationssted her i landet. Det afgørende må være, at vi bruger vores erfaringsindsamling fornuftigt, og at vi bruger de ressourcer, vi har til rådighed, fornuftigt – at vi erkender, at der er en sammenhæng mellem antallet af transplantationer og antallet af donorer.

Hr. Køpke Christensen spørger om tilgangen af donorer. Jeg mener, det er meget vigtigt, og at det også er kommet kraftigt til udtryk her i Tinget, at der på ingen måde må lægges pres på mennesker for at få dem til at stille sig til rådighed som donorer. Der skal alene være tale om en personlig overvejelse, en personlig stillingtagen, som er uafhængig af behov. Det bør efter min opfattelse ikke føre til nogen form for pres af nogen art fra politisk side.

Hr. Torben Lund spørger, hvornår tidspunktet vil være inde til at overveje mere end ét transplantationssted. Jeg kan sige, at jeg fra starten har bedt Transplantationsudvalget om at følge udviklingen, om at vurdere behovet for mere end ét transplantationssted, og udvalget har på sit møde i januar sagt, at man ønskede et halvt års erfaringsindsamling, før man tog stilling til behovet, og jeg er sindet at afvente en stillingtagen fra Transplantationsudvalget på det område.

Det er korrekt, at man i Transplantationsudvalget har opereret med et teoretisk behov, men jeg vil gerne endnu en gang understrege, at der er forskel på et teoretisk behov og de reelle muligheder, som donorsituationen aftegner.

Jeg kan ikke give noget kvalificeret svar på, hvorfor donorsituationen varierer ude over landet, eller i hvilken grad den gør det.

Hr. Hjortnæs taler om prokuratorberegninger. Sådan kan man naturligvis udtrykke sig; man kan også sige, at det er udtryk for almindelig sund fornuft, at en aktivitet er mere omkostningskrævende, når den skal finde sted to steder, end når man placerer den ét sted.

Det beredskab, der er tale om, består i, at en lang række medarbejdere skal være forsynede med bippere, skal være klar til at blive tilkaldt, når transplantationssituationen opstår.

Det er korrekt, at der er meget store ventelister, således som fru Birgitte Husmark peger på. Specielt omkring Århus er der en meget talstærk flok mennesker, der venter på at blive opereret i deres eget hjerte. Så der er ikke tale om, at man er ubeskæftiget i Århus.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne gøre ministeren opmærksom på, at der er to minutters taletid, og der er foreløbig i denne omgang talt i tre minutter. Det er ikke acceptabelt.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Jeg tier.

Hjortnæs (S):

Det ekstra beredskab, ministeren her hentydede til, lyder nu ikke i mine ører, som om det er en omkostning af nogen særlig størrelsesorden, og derfor overrasker ministerens udtalelser mig stadig væk.

Men mit konkrete og supplerende spørgsmål til ministeren er: Hvis nu Århus Amt beslutter sig for at iværksætte transplantationer på Skejby, inden den tidsfrist er udløbet, som ministeren nu taler om i sit svar på hr. Torben Lunds spørgsmål, med hvilken hjemmel vil ministeren så forhindre, at en sådan transplantationsaktivitet går i gang på Skejby Sygehus?

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Jeg beklager det korte svar før, men det skyldtes formandens strenge blik og bemærkninger.

Det lyder meget enkelt, at et vist antal mennesker skal gå med en bipper og være til rådighed, når situationen indtræder. Nu er der en meget stor entusiasme i forbindelse med opgaven på Rigshospitalet, og vi har ikke afklaret beredskabsvederlæggelsen, men det må være bekendt for alle medlemmer af dette Ting, at